

Gerçek Aşkın Mihrabısın Mevlana

— şiirinprensi · 01 Kasım 2014

Leylayı ararken Şemste Mevlayı buldun
Şems-i aşk ile doldun sen ey Mevlana
Muhabbet bağında solmaz gül oldun
Gerçek aşkın mihrabısın Mevlana

Şarab-ı aşk ile kendinden geçtin
Nur zulmet perdelerini açtın sen ey Mevlana
Aşk dinini buldun,belden zünnarı kestın
Erişilmez sırlara erdin yüce Mevlana

Aşık,maşuk bir oldu can dostuyla safa buldu
Ah-u efgan ederken güldün sen ey Mevlana
Kitab-ı Mesneviyi altın harflerle yazdı
Yıldızların dansıyla döndü yüce Mevlana

Önce ölümü öldürdün,sen olmazları oldurdun
Ebediyet şemsinin ışığı sen ey yüce Mevlana
Sıradan biri iken aleme sultan oldun
Sonsuzluğun sırrına erdin yüce Mevlana

İlim deryasıydın,aşk ile doldun
İlmi ledün sultanı sensin ey Mevlana
Cümle alem-i halkı tek bir ulu can bildin
Kabe kevseyn sırrına erdin yüce Mevlana

Bilmek görmek olmaktı senin yüce emelin
Nefsini la bilince Hakkı bildin sen ey Mevlana
Şeb-i aruz eyledi,Hakka vuslat zamanın
Bir gönül kabesine döndü taşı yüce Mevlana

Gönül tezgahında,aşk halısı dokudun
Yandıkça eridin hamdın piştin sen ey Mevlana
Mekteb-i irfanda ilm-i ledün okudun
Rahmet olup kalplere yağdın yüce Mevlana

Şemste görüp Hakkı sen hayran oldun
Kenz-i mahfi sırrına erdin sen ey Mevlana
Hu ile buluşup can perdesin kaldırdın
Ummana karışıp taştın yüce Mevlana

Binbir çiçekten aldın bal özünü topladın
Hakiki balı yapıp,sattın sen ey Mevlana
Azat olmuş gönüllerdir senin otağın
Hakikat bağında güldün yüce Mevlana

Yaratılanı sevdin,can özün dosta verdin
Hamdın piştin gönülde sen ey Mevlana
Çerağ-ı sultanın aşkıyla nara yandın
Can yemeğiydi gıdan,yedin yüce Mevlana

Zaman mekandan geçip,bitmez birliğe erdin
Gönüllere cemre gibi düştün yüce Mevlana
İrcii emrin duyup kadim dostuna koştun
Muhammede sırdaş oldun yüce Mevlana

Aşk sırrını duyunca Rahmani sende şaştın
Ummana akan ırmaktın sen ey yüce Mevlana
Hak elinde ney gibi inleyerek çağırdın
Aşk sırrını faş ettin,gittin yüce Mevlana

Nihat Gülle
Şair ve yazar